Regimul juridic al prestatorului de servicii român în contractele electronice internaționale specifice economiei colaborative

Revista „Dreptul”, Nr. 3/2019, pag. 22

Autor: Carmen Tamara Ungureanu
Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Economia colaborativă reprezintă un sistem socio-economic ce are la bază conceptul folosirii în comun a resurselor fizice și umane. Astfel, bunurile și serviciile sunt create, produse și distribuite în mod comun.
Participanții la sistemul de economie coloborativă ar putea fi împărțiți în trei categorii: prestatori de servicii, utlizatorii bunurilor și servicii și nu în ultimul rând, intermediarii sau persoanele care fac legătura dintre participanții din primele două categorii.
Întrucât tehnologia cunoaște în zilele noastre o evoluție accelerată, s-au creat bazele dezvoltării acestui tip de economie.
Contractele electronice încheiate prin intermediul platformelor colaborative sunt din ce în ce mai numeroase, eBay, Uber, Airbnb etc. fiind accesate acum de particulari din diverse state.
În absența unor reglementări specifice, cea mai mare provocare apare ca fiind aceea a determinării legii aplicabile contractelor și a autorității competente pentru soluționarea litigiilor, care ar putea surveni între prestatorul de servicii și platformă sau între prestatorul de servicii și utilizatorul acestora.
Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

„(…) În literatura juridică nu a fost formulată o definiție a economiei colaborative, care să fie unanim acceptată. Comisia Uniunii Europene a definit economia colaborativă ca fiind un model de afacere unde activitățile sunt facilitate de platforme colaborative online, care creează o piață deschisă pentru utlizarea temporară a bunurilor sau serviciilor, frecvent furnizate de către persoanele fizice. De regulă, contractele din aceonomia colaborată nu presupun transferul de proprietate (...)”.

„(…) Persoanele fizice care prestează servicii specifice conomiei colaborative pot fi grupate în două categorii: o categorie de persoane care prestează diverse servicii în mod ocazional, în timpul liber, având în același timp și calitatea de angajat cu contract de muncă sau șomer, categorie care stă la baza economiei colaborative, și a doua categorie, din care fac parte persoanele ce prestează servicii cu regularitate, în mod ncontinuu, pe cont propriu și urmărind obținerea de venituri, ca principală sursă(...)”.

„(…) Dezvoltarea economiei colaborative produce schimbări majore la nivel macro și micro economic și ridică probleme legate de ordinea publică, sănătatea publică, protecția utilizatorilor, practici comerciale neloiale, evaziune fiscală(...)”.

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)